

Nr 386.

Av herr **Larsson** i Luttra **m. fl.**, om översyn av gällande tätortslagstiftning.

Genom den nu genomförda kommunreformen ha stora landsbygdsområden sammanslagits med städer, köpingar och andra tätorter. Detta har medfört åtskilliga olägenheter genom att lagar och förordningar, som äro avsedda och utformade för tätortsbebyggelse, automatiskt bli gällande även för glesbebyggelsen inom de anslutna landsbygdsområdena. Sålunda kan nämnas: hyresregleringslagen, byggnadslagen och byggnadsstadgan för städerna. Bestämmelserna i dessa lagar och stadgar bli särskilt besvärande och betungande när de nu skola tillämpas även inom rena landsbygdsområden.

Hyreslagens tillämpning inom dessa områden har ingen uppgift att fylla, då där sällan finnes någon egentlig hyresmarknad men väl enstaka bostadslägenheter, som mera tillfälligt uthyras, och bostäder upplåtna på grund av tjänst eller arbetsanställning. I det senare fallet bestämmas hyresvillkoren regelmässigt genom gällande kollektivavtal. Vad däremot beträffar de enstaka bostadslägenheterna har i ett stort antal fall uppstått den situationen, sedan hyreslagen kommit i tillämpning på här avsedda landsbygdsområden, att vederbörande ägare inte vågat hyra ut lediga bostäder, då han fruktat för att, om han framdeles skulle behöva bostaden för egna anställda eller av annat skäl, han då inte skulle kunna få disponera bostaden på grund av hyreslagens tillämpning. Härigenom kommer denna lag tillämpad på landsbygdsområdena att bli till skada i stället för till nytta för de bostadssökande.

Vad byggnadslagen och byggnadsstadgan beträffar finnes däri en mängd detaljbestämmelser, som kräva framställningar till vederbörande byggnadsnämnd, åtföljda av ritningar och andra handlingar, och nämndens medgivande för att ägaren av en bostadsbyggnad skall få utföra de enklaste förändringar på sin byggnad. Det gäller exempelvis upptagande av nya fönster, flyttning eller igensättande av dörrar, ommurning av skorstenar, omläggning av tak, ommålning av huset med flera detaljer, som väl kunna ha sin betydelse för tätbebyggelsen inom städerna och andra tätorter, men äro helt onödiga och som medföra mycket besvär och kostnader såväl för myndigheter som för enskilda på den egentliga landsbygden.

I motioner till fjolårets riksdag (I: 355 och II: 466) påtalades de olägenheter, som i detta avseende åsamkas med stad eller köping införlivad glesbebyggelse, genom hyresregleringslagen. Tredje lagutskottet underströk i sitt utlåtande över motionen, att genom dylika införlivningar eller till följd av gällande kommunal indelning betydande glesbebyggelseområden underkastas hyres-

regleringens bestämmelser alldeles utan fog. Men då hyresregleringskommittén redan upptagit ifrågavarande problem till behandling, lämnades motionerna utan beaktande av riksdagen.

Problemet har emellertid en större räckvidd än som påtalades i ovannämnda sammanhang, då ett flertal av de lagar och förordningar, som utformats för att tjäna tätortsbildningens behov, synas i väsentliga avseenden vara till men för de glesbygder, som genom den kommunala indelningen förenats med städer och köpingar. Vi anse det därför nödvändigt, att tätortslagstiftningen, framför allt de s. k. stadsstadgorna, underkastas en översyn i syfte att undantaga glesbygdssområdena från bestämmelser, som egentligen endast avsetts för tätortsbbyggelsen och som måste anses inverka menligt och vara till onödigt besvär och krångel för glesbygderna. Med de erfarenheter, som redan vunnits, är en sådan översyn synnerligen angelägen.

Kungl. Maj:t har på riksdagens begäran beslutat om utredning rörande den kommunala indelningslagen. Det synes lämpligt, att en översyn av tätortslagstiftningen kan ske i samband härmed.

Med stöd av vad här ovan anförts hemställas,

att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t måtte begära en allmän översyn av gällande tätortslagstiftning i enlighet med motionens syfte.

Stockholm den 27 januari 1953.

Gunnar Larsson
i Luttra.

Harald Andersson
i Dunker.

Nils Jönsson
i Rossbol.

Sven Vigelsbo.
